

EEN ONVERWACHT TENTAMEN

AN UNEXPECTED EXAMINATION

A.A. Verveen
Poelwaai 3
2162 HA Lisse.
www.verveen.eu

Foto's: Ellen M. Verveen-Keulemans.

Bij het bladeren in een oud vakantiealbum kwam onlangs een herinnering boven aan een wel heel bijzondere ervaring.

Het was het jaar 1976. Een andere eeuw en een andere tijd. Mijn vrouw en ik - nu zou ik partner moeten zeggen - beiden wonend in de jaren dertig in een land dat toen nog Nederlands Oost-Indië heette, zouden voor het eerst sinds onze komst in 1946 naar Nederland, het land waar onze ouders waren geboren, een bezoek aan mijn moederland Indonesië brengen. Een groep familieleden en vrienden, inclusief de professionele reisleader een vijftien man sterk, besloot, omdat het reizen in die tijd toch een relatief dure aangelegenheid was, er een bezoek aan India aan vast te knopen.

Het begon met een kort bezoek aan Singapore, in ons album op bladzijde twee al in die dagen gemarkeerd door een foto van honderden van de mooiste lokale vlinders, opgeprikt in houten dozen met een glazen deksel met het onderschrift: *verkoop voerend tot milieubederf*. Het nog oerbossen tellende Noord-Sumatra werd gevolgd door ons bezoek aan het volkomen hieraan tegengestelde eiland Java, dat ons Nederlands aandeed, in die zin, dat

A.A. Verveen
Poelwaai 3
2162 HA Lisse.
www.verveen.eu

Photo's: Ellen M. Verveen-Keulemans

Glancing through an old album with pictures from one of our holidays abroad, I recently stumbled on a rather special experience.

We write year 1976: another time and another century as well. My wife and I - today I need perhaps write 'partner'- who as children had both been raised in the then Dutch East-Indies, planned our very first visit to the group of islands that form the state of Indonesia, my motherland, which we had left in 1946 for the country of our parents: the Netherlands. A group of relatives and friends counting fifteen people including a professional travel guide organized it together. Since this was a relatively expensive happening, certainly in those days, we decided to continue with a visit to another former colony, this time of British signature, namely the country of India.

In our album the initial short stay in Singapore was marked on page two below a picture of hundreds of the most beautiful butterflies pinned down into glass boxes by our notation: 'Sale generating environmental deterioration'. The next stop, a visit to

elke vierkante centimeter door mensenhanden was gegaan en ging. Wonderschone eilanden, waar ik hier niet nader op inga afgezien van het feit dat ik jaren later, in 1989, op Oost-Java de ongevaarlijke slang die ik als kind hield, de Indochinese rattenslang, weer ontmoette. Ik zag haar wegglijden tussen enkele struiken en kon haar nog net te pakken krijgen om het dier eens goed te bekijken. Het deed mij genoegen, dat de toekomstige kinderen het goed vonden dat ik het gemoedelijke dier weer vrij zijn gang liet gaan.

Daarop reisden wij door naar Bangkok, waar wij een boottocht en een wandeling door de 'Klungs' (het kanalendistrict) maakten. Tijdens de wandeling kreeg een vrouwelijk lid van ons gezelschap in of vanuit het lange gras aan de kant van de weg opeens een steek in haar kuit. Zij had daar inderdaad twee gaatjes, dus was het hoogstwaarschijnlijk een slangenbeet. Die gaatjes deden haar geen pijn en zij gaven ook geen verdoofd gevoel ter plaatse aan. Omdat bij defensieve slangenbeten vaak geen gif wordt geïnjecteerd en zij zowel lokaal als algemeen geen enkel vergiftigingsverschijnsel vertoonden, besloten wij het aan te zien. Hier bleek het gelukkig bij te blijven, zodat wij met zijn allen onze tocht konden vervolgen.

Onze volgende stop was in Bombay - tegenwoordig Mumbai of Mombay genoemd - waar wij de meer dan manshoge op het land liggende rioolbuizen zagen waarin tegenwoordig stadse netpythons leven. Die lieten zich niet zien. In Udaipur bewonderden wij de fraaie paleizen in en rond het Pichola-meer. Vandaaruit ging het per bus naar verschillende beroemde steden: Jaipur, Amber en Agra, waar wij de sierlijke Taj Mahal bezochten. Op de hierop volgende lunchstop op weg naar Delhi pas-

still wild Northern Sumatra with its primeval forests was followed by a tour through the island of Java, its opposite, but similar to the Netherlands in the sense that every square inch of land for many centuries had passed through human hands and will continue to do so. Both are wonderful islands, but I will not dwell on them apart from mentioning an encounter on Eastern Java, many years later in 1989, with an Indochinese rat snake that slithered around between the bushes, a snake I had kept for a pet when I was a boy. I grabbed it to look at it in more detail before I set it free again. I was glad that the children also favoured the docile snake to be set free again.

We then went on to Bangkok where on a day trip to and through the 'Klungs' (canals) both by boat and on foot when a female member of our party was bitten by something hidden in the long grass of the roadside. She did have the mark of the two fangs on her calf, indicating a snake bite. Since she did not feel any pain or other discomfort we decided to not yet take any action, since defensive bites by poisonous snakes are often not accompanied by the injection of poison. We were in luck since symptoms of intoxication did not appear and we hence could continue our journey together.

After a stop in Bombay - present day Mumbai or Mombay - where we saw the more than life-size sewage pipes, home of the city-adapted reticulated pythons of which we saw none, we flew on to Udaipur. Here we admired the beautiful palaces on and around Pichola Lake. The following days we travelled by bus to famous cities: Jaipur, Amber and Agra to visit the slender and beautiful Taj Mahal. On the approach

seerden wij kort voor ons restaurant twee slangenbezweerders, die met hun cobra's aan het werk waren, maar die ook een fraaie jonge tijgerpython bij zich hadden. Dat bracht mij op een idee.

Onze groep had ondertussen de ietwat irriterende gewoonte aangenomen om tijdens de lunch of de avondmaaltijd recent verkregen aanwinsten te showen. Om ze een koekje van eigen deeg te geven, zocht ik samen met mijn vrouw onmiddellijk na aankomst de twee slangenbezweerders op. Hun dieren zagen er glanzend, stevig en ongeschonden uit. Zij verkeerden duidelijk in een goede conditie. Dat deed ons deugd en maakte dat ik hun kon vragen mij de python voor de lunch eventjes te lenen, uiteraard tegen een goede beloning. Hun antwoord was totaal onverwacht en ietwat verontrustend: 'Bezweer eerst maar eens met ons de cobra's, dan zien wij daarna wel verder!' Hoewel ik geen ervaring in de omgang met gifslangen had en omdat ik de python toch wel erg graag wilde lenen, ging ik zonder aarzelen op hun voorwaarde in, denkend aan de hoofdregel in de omgang met slangen: wees rustig en maak uitsluitend langzame bewegingen. Zo gezegd, zo gedaan, al zorgde ik er wel voor wat meer afstand te houden (foto 1). Ik kon geen muziek aan hun fluit ontlokken, maar dat deed er niet toe, want slangen kunnen toch geen via de lucht overgedragen geluid horen. Dus imiteerde ik het gedrag van de slangenbezweerders.

Wij hadden ons fototoestel gelukkig bij ons en mijn vrouw dacht er op tijd aan deze scène vast te leggen. Het bezweren van de cobra's verliep goed, al probeerde één van de drie van de gelegenheid gebruik te maken er vandoor te gaan. Maar deze schelm werd door de bezweerder die een verlengstuk op zijn fluit had, tijdig tot de orde geroepen.

to our lunch stop off the road from Agra to Delhi we saw two snake charmers busy with their cobras near our restaurant. They also favoured a beautiful tiger python. That was just what I needed.

Our group had succumbed to the somewhat irritating habit to show off their recent special acquisitions during lunch or dinner time. To now play them a trick my wife and I visited the two snake charmers immediately after our arrival. I was glad to note that all snakes appeared to be in a good condition and I asked them to lease the python to me during the coming lunch for half an hour at most, for which I was willing to pay them a good price. Their answer was completely unexpected and also somewhat disconcerting: 'Well, first join us in charming our cobras and then we'll see!' Eager to use their python in my "show", although not familiar with poisonous snakes I nevertheless did not hesitate to join the charmers in their business while I thought of rule one with regard to any snake: keep calm and move very slowly about. So I did though I kept some distance as you will note (Photo 1). I could not play their flute but I knew that the snakes do not hear sounds carried by air but react to the slow movements of the flute. I hence tried to imitate the charmer's behaviour. We were lucky that we had thought of taking our camera with us so my wife could record the ensuing scene, for the charming session went on quite well although one of the cobras did not join in the dance but tried to make use of the occasion to make himself scarce. Note the elongation of the flute used by one of the charmers to keep the scamp in line.

They as well as I myself were satisfied to know that I was familiar enough with snake

Foto 1 / Photo 1

Foto 2 / Photo 2

Allen waren tevreden over de uitvoering. Nu zij wisten dat ik vertrouwd genoeg was met het gedrag van slangen, gingen zij positief in op mijn vraag mij hun python tegen lunchtijd even teverhuren. Toen het lunchuur was gekomen, gingen wij terug naar de slangenbezweerders om de tijgerpython op te halen (foto 2). Met het dier veilig opgeborgen in een linnen reistas spoedden wij ons aan tafel. Toen het tijdstip van de dagelijkse show was gekomen, stond ik op om de groep te vertellen dat ik een heel bijzondere vondst had gedaan, die bovendien representatief was voor het land dat wij nu bezochten. Ofschoon allen mij nu redelijk goed kenden, waren zij toch erg verbaasd toen ik hun de fraaie levendige tijgerpython toonde. Op hun vraag wat mijn verdere plannen ermee waren, vertelde ik, dat ik het dier uiteraard niet zou houden, maar het snel aan de rechtmatige eigenaren terug zou geven.

De lunchroom was vrij groot en omdat wij vroeg waren, hadden wij vooralsnog het rijk alleen, waardoor wij bovendien uitvoerig werden bediend. Nu was het mijn beurt om verbaasd te zijn, want toen ik opkeek zag ik dat al het bedienend personeel zich in de verste uitgang van de zaal had teruggetrokken. Kennelijk waren zij niet goed bekend met deze voor India typerende en relatief ongevaarlijke reuzenslang, terwijl zij toch regelmatig de slangenbezweerders passeerden. Het was niet mijn bedoeling geweest hun schrik aan te jagen, dus verliet ik ijlings de zaal om het dier aan de rechtmatige eigenaars terug te geven. Hoewel hun dat niet toe was gestaan, waren zij ondertussen het terrein opgekomen om hun troeteldier niet uit het oog te verliezen. Zij waren opgelucht dat zij de slang in goede conditie retour kregen en waren tevreden te horen dat alles naar

behaviour for them to now accept my request to borrow their python towards lunchtime. So when lunch was about my wife and I went back to the snake charmers to obtain the snake (photo 2).

With the tiger python safely hidden away in a linen travel bag we went to lunch and when show time had arrived I stood up to tell the group that I had stumbled upon something quite special and also a very typical representative of the country we were visiting. They all knew me quite well, but they were nevertheless much surprised when I produced the beautiful *Python molurus*. They wondered what I was going to do with it so I told them that I certainly did not intend to keep the snake during the few remaining days of our holiday but would give it back to their owners.

The lunchroom was quite large and since we had arrived relatively early we were the only group about as yet. There were hence many people serving at our table. It now was my turn to be rather surprised, for when I looked about I saw all the servants clustered near the furthest exit, clearly not being familiar with their popular and relatively harmless co-inhabitant. I had not intended to scare them away, so I quickly went out of the room to return the python.

The snake charmers who clearly did not like their pet to get out of their sight had arrived despite the fact that they were not allowed to enter the grounds of the lunchroom. They were relieved to receive the snake in good condition and knowing that it had functioned as intended. The animals were of course their means of living, but I was quite glad to note the good condition of their snakes and their care for it.

wens was verlopen. Hoewel deze dieren natuurlijk hun bron van inkomen vormden, deed het mij genoeg om te zien hoe goed de conditie van hun slangen was en om te merken dat zij er veel zorg en aandacht aan besteedden.

Daarna bezochten wij Delhi en vlogen de volgende dag een speciale ervaring rijker naar Nederland terug.

We went on to visit Delhi and on the day after flew back to the Netherlands, quite an experience the richer.